

**ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՌՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ
ՈՐՈՇՈՒՄԸ**

**2012 ԹՎԱԿԱՆԻ ՄԱՅԻՍԻ 6-Ի ՀՀ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻ ՄԵԾԱՄԱՍՆԱԿԱՆ
ԸՆՏՐԱԿԱՐԳՈՎ ԸՆՏՐՈՒԹՅԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆՔՆԵՐՈՎ ԹԻՎ 7 ԸՆՏՐԱՏԱՐԱԾ-
ՔԱՅԻՆ ԸՆՏՐԱԿԱՆ ՀԱՆՉԱԾՈՂՈՎԻ 2012 ԹՎԱԿԱՆԻ ՄԱՅԻՍԻ 11-Ի ԹԻՎ 37-Ա
ՈՐՈՇՄԱՆ ՀԵՏ ԿԱՊՎԱԾ ՎԵՃԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾՈՎ**

Քաղ. Երեւան

3 հուլիսի 2012թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը՝ կազմով.
Գ. Հարությունյանի (նախագահող), Կ. Բալայանի, Ֆ. Թոփյանի, Մ. Թոփուզյանի (զեկուցող), Ա. Խաչարյանի, Վ. Դովիաննիսյանի, Շ. Նազարյանի, Ա. Պետրոսյանի, Վ. Պողոսյանի,

համաձայն Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100-րդ հոդվածի 3.1-րդ կետի, 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 9-րդ կետի, «Սահմանադրական դատարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 25 և 74-րդ հոդվածների,

դռնբաց նիստում գրավոր ընթացակարգով քննեց «2012 թվականի մայիսի 6-ի ՀՀ Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունության արդյունքներով թիվ 7 ընդունության ընդունության հանձնաժողովի 2012 թվականի մայիսի 11-ի թիվ 37-Ա որոշման հետ կապված վեճի վերաբերյալ» գործը:

Գործի քննության առիթը Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունության թիվ 7 ընդունության պարզամապորի թեկնածու Ն. Փաշինյանի՝ 16.05.2012թ. ՀՀ սահմանադրական դատարան մուտքագրված դիմումն է:

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը՝ 2012թ. մայիսի 21-ի աշխարհակարգային նիստում քննարկելով վերոհիշյալ դիմումի ընդունելիության հարցը, որոշում է կայացրել՝ համաձայն «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՀՀ օրենքի 31-րդ հոդվածի 3-րդ, 5-րդ մասերի, 74-րդ հոդվածի 4-րդ մասի պահանջների՝ գործն ընդունել քննության եւ գործով որպես պարասխանող կողմ դատավարությանը ներգրավել թիվ 7 ընդունության ընդունության հանձնաժողովին:

Նշված որոշմամբ գործով գեկուցող է նշանակվել ՌՌ սահմանադրական դատարանի անդամ Մ. Թոփուզյանը:

Սահմանադրական դատարանում դիմող կողմից՝ Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդրակարգով թիվ 7 ընդրադրածքում պարզամանագորի թեկնածու Ն. Փաշինյանի ներկայացուցիչն է փաստաբան Վ. Գրիգորյանը, իսկ որպես պարապահանող կողմ ներգրավված՝ թիվ 7 ընդրադրածքային ընդրական հանձնաժողովի ներկայացուցիչներն են թիվ 7 ընդրադրածքային ընդրական հանձնաժողովի նախագահ Գ. Սարգսյանը եւ ՌՌ կենդրունական ընդրական հանձնաժողովի աշխարհակազմի իրավաբանական վարչության պետ Ն. Դովիաննիսյանը:

Սահմանադրական դատարանն իր՝ 2012թ. հունիսի 15-ի ՍԴԱՈ-35 որոշմամբ կասեցրել է «2012 թվականի մայիսի 6-ի ՌՌ Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդրակարգով ընդրության արդյունքներով թիվ 7 ընդրադրածքային ընդրական հանձնաժողովի 2012 թվականի մայիսի 11-ի թիվ 37-Ա որոշման հետ կապված վեճի վերաբերյալ» գործի վարույթը՝ համապատասխան նյութեր ու փեղեկադրություն պահանջելով ՌՌ գլխավոր դատախազությունից, ՌՌ վարչական դատարանից եւ ՌՌ կենդրունական ընդրական հանձնաժողովից: Սահմանադրական դատարանը նաև նկատի է ունեցել, որ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՌՌ օրենքի 56-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն գործի վարույթը կասեցնելը հանգեցնում է հիշյալ օրենքով, սահմանադրական դատարանի կանոնակարգով եւ սահմանադրական դատարանի որոշումներով սահմանված դատավարական ժամկետների ընթացքի կասեցմանը:

Պահանջված նյութերն սպանալուց հետո՝ սահմանադրական դատարանն իր՝ 2012թ. հունիսի 28-ի ՍԴԱՈ-36 աշխարհակարգային որոշմամբ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՌՌ օրենքի 57-րդ հոդվածի հիման վրա որոշել է գործի վարույթը վերսկսել 2012թ. հուլիսի 3-ին:

Ուսումնասիրելով գործով գեկուցողի գրավոր հաղորդումը, կողմերի եւ նրանց ներկայացուցիչների գրավոր բացադրությունները, գնահատելով դատարանի պահանջով ներկայացված նյութերն ու փեղեկադրությունը, դրանց վերաբերյալ դիմողի ներկայացրած նկարառումները, հետազոտելով դիմումը եւ գործում առկա մյուս փաստաթղթերը, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը **Պ Ա Ր Զ Ե Յ .**

1. Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի ընդրություններն անցկացվել են 2012 թվականի մայիսի 6-ին՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 68-րդ հոդվածում նախադեսված ժամկետում: Ընդրությունների կազմակերպման եւ անցկացման նպարակով Հայաստանի Հանրապետության ընդրական օրենսգրքի 41-րդ

հոդվածով նախարեսված հիմքերով կազմավորվել է թիվ 7 ընդունակարածքային ընդունական հանձնաժողովը: Ընդունակարածքը ներառում է թվով 35 ընդունական տեղայան:

Թիվ 7 ընդունակարածքում մեծամասնական ընդունակարգով գրանցվել ու քվեաթերթիկներում ընդգրկվել են Ազգային ժողովի պարզամավորի 4 /չորս/ թեկնածու: Ըստ թիվ 7 ընդունակարածքային ընդունական հանձնաժողովի՝ ընդունակարածքում քվեարկության արդյունքների վերաբերյալ արձանագրության՝ ընդուների ընդհանուր թիվը 59814 է, իսկ քվեարկությանը մասնակցել է 34063 ընդունություն: Թեկնածուների օգդին փրկած ճայների թիվը 31595 է, որը բաշխվել է հետեւյալ կերպ. Ս. Ալեքսանյան՝ 19808, Տ. Գրիգորյան՝ 1262, Վ. Վարդանյան՝ 1088, Ն. Փաշինյան՝ 9437: Անձնվությունների թիվը կազմել է 186:

Թիվ 7 ընդունակարածքային ընդունական հանձնաժողովի 2012թ. մայիսի 11-ի թիվ 37-Ա որոշումով թիվ 7 ընդունակարածքից Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունակարգով պարզամավոր է ընդգրկվել Ս. Ալեքսանյանը:

2. Դիմողը գրնում է, որ անհրաժեշտ է անվավեր ճանաչել «Թիվ 7 ընդունակարածքում Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունակարգով պարզամավոր ընդունելու մասին» թիվ 7 ընդունակարածքային ընդունական հանձնաժողովի 2012 թվականի մայիսի 11-ի թիվ 37-Ա որոշումը և 2012թ. մայիսի 6-ին Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի ընդունակարածքում թիվ 7 ընդունակարածքում մեծամասնական ընդունակարգով ընդունակարգամավոր ճանաչել իրեն՝ Նիկոլ Փաշինյանին:

Դիմողը պնդում է, որ ընդունակարածքում կազմակերպման ընթացքում խախտվել է Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունակարգով ընդունակարածքում մասնակից թեկնածուների համար հավասար պայմանների ապահովման օրենսդրական պահանջը՝ իր նախընդունական քարոզությունը խոչընդունելու ձեւով, ինչպես նաև նախընդունական քարոզությանը մասնակցել են մի շարք պաշտոնափար անձինք, ինչը համարեղելի չէ նրանց իրավասությունների հետ:

Ըստ Դիմողի՝ ընդունակարածքում կազմակերպման ընթացքում խախտվել է ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 7-րդ մասի պահանջը, քանի որ թիվ 7 ընդունակարածքում ՀՀ Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունակարգով պարզամավորության մյուս թեկնածուի անունից ընդուներին գումար է բաժանվել, եւ տվյալ թեկնածուն անձամբ ընդուներին խոսքացել է անվճար ծառայություններ մարուցել:

Դիմողը պնդում է նաև, որ քվեարկության ընթացքում խախտվել է ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 66-րդ հոդվածի 5-րդ մասի պահանջը, քանի որ անձը հասպարող փաստաթղթի դրոշմակնքման համար փեղամասային ընդունական հանձնաժողովներին հափկացված նյութը օգտագործվելուց հետո անհետանում էր օրենքով նախարեսված ժամանակից

ավելի վաղ, ինչը հնարավորություն էր ընձեռում կարարելու կրկնաբվեարկություն: Հսդ Դիմողի՝ կրկնաբվեարկության հնարավորություն է ընձեռել նաև ընդունելի սպորագրած ցուցակների հրապարակման օրենսդրական սահմանափակումը:

Դիմողը 2012թ. ապրիլի 23-ին դիմել է թիվ 7 ընդունածություն հանձնաժողով՝ թիվ 7 ընդունածություն հանձնաժողով՝ պարզաբանությամբ դապարան դիմելու պահանջով, որը մերժվել է թիվ 7 ընդունածություն հանձնաժողովի 2012թ. ապրիլի 27-ի թիվ 20-Ա որոշմամբ: Նշված որոշումը վերադասության կարգով բողոքարկվել է ՀՀ կենդանական ընդունածություն հանձնաժողով, որը, իիմք ընդունելով «Իրավական ակտերի մասին» ՀՀ օրենքի 74-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետի պահանջները, հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ թիվ 7 ընդունածություն ընդունածությունի վերը նշված ակտը հակասում է ավելի բարձր իրավաբանական ուժ ունեցող իրավական ակտին, այն Է՝ «Հայաստանի Հանրապետության կենդանական, ընդունածություն հանձնաժողովի մասին» ՀՀ ԿՀՆ-ի 11.08.2011թ. թիվ 55-Ն որոշման 2-րդ հավելվածի 41-րդ կետին, մասնակի բավարարել է դիմում-բողոքը և իր՝ 02.05.2012թ. թիվ 228-Ա որոշմամբ անվավեր է ճանաչել թիվ 7 ընդունածություն ընդունածությունի վերը նշված թիվ 20-Ա որոշումը, իսկ դիմում-բողոքը մնացած մասով մերժել է: Միաժամանակ, ԿՀՆ-ն պարզավորեցրել է թիվ 7 ընդունածություն ընդունածությունի մեկօրյա ժամկետում սահմանված կարգով քննարկել Դիմողի՝ 2012թ. ապրիլի 23-ին ներկայացրած դիմում-բողոքը: 2012թ. մայիսի 3-ին իրավիրված նիստում թիվ 7 ընդունածություն ընդունածությունի վերը կրկին քննարկելով Դիմողի դիմում-բողոքը՝ կայացրել է թիվ 25-Ա որոշումը՝ մերժելով դիմողի պահանջը:

Դիմոդը 2012թ. մայիսի 4-ին թիվ 7 ընդունածություն ընդունածությունի թիվ 25-Ա որոշումը բողոքարկել է ՀՀ կենդանական ընդունածություն՝ պահանջելով անվավեր ճանաչել վիճարկված որոշումը: Վերջինս նույն օրը գումարած նիստում կայացրել է թիվ 235-Ա որոշումը՝ մերժելով դիմոդի պահանջը:

Դիմոդի պահանջի հիմնավորումները եւ պարզաբանություններն ամփոփ հանգում են հետևյալին.

նախ՝ Դիմոդը գտնում է, որ «Թիվ 7 ընդունածություն մեծամասնական ընդունածություն պարզաբանավորության թեկնածու Սամվել Լիմինդրի Ալեքսանյանի կողմնակիցները խոչընդոտել են Դիմոդի նախընդունական քարոզարշավի իրականացմանը» /դիմումի կետ 3.1/: Շեշտպում է նաև, որ «Պեպության պարկան մարմինները՝ պվյալ դեպքում ոսպի-

կանությունը չի ապահովել Դիմողի ազատ նախընդրական քարոզություն իրականացնելու իրավունքի իրացումը» /այսպես եւ հետագա դեքստում մեջբերումներն ըստ բնագրի/:

Երկրորդ՝ ըստ Դիմողի՝ «Թիվ 7 ընդունվածքում մեծամասնական ընդրակարգով պարզամավորի թեկնածու Սամվել Ալեքսանյանը խախտել էր Ընդրական օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 8-րդ կետը այն է՝ նախընդրական քարոզության սահմանված կարգը։ Նրա անունից ընդունվածքում գումար է բաժանվել եւ նա անձամբ ընդունվածքում խոսպացել է անվճար ծառայություններ մաքուցել։ Տանձնաժողովը պարտավոր էր դիմել դատարան Սամվել Ալեքսանյանի գրանցումը ուժը կորցրած ճանաչելու պահանջով. ինչը չհարեւ /կետ 3.2/։

Երրորդ՝ «Թիվ 7 ընդունվածքի բոլոր 35 դեղամասերում խախտել է ընդրական օրենսգրքի 66-րդ հոդվածի 5-րդ մասի պահանջը» /կետ 3.3/։

Չորրորդ՝ «...ընդունվածքում անցկացման, կազմակերպման եւ քվեարկության օրվա դրությամբ խախտել էր նաև հավասար մրցակցային պայմաններում ընդունվածքուներին մասնակցելու իր սահմանադրական իրավունքը համաձայն Սահմանադրության 4 հոդվածի» /կետ 3.4/։

Դինգերորդ՝ Դիմողը պնդում է, որ «...իր ընդունվածքում իրավունքի խախտում է հանդիսանում նաև այն հանգամանքը, որ պետքությունը՝ կրելով ընդունվածքուների անցկացման հավասարության պայմանը նաև «մեկ անձին մեկ ձայն» սկզբունքի շրջանակներում, չի ապահովել կրկնաքվեարկության բացառման իր պարփականությունը, ինչպես նաև ընդարձակ հնարավորություններ է ապահովել ոչ միայն կրկնաքվեարկության /ըստ էության՝ մեկ անձի կողմից մեկից ավելի անգամ քվեարկությանը մասնակցելը/ բացառումը, այլ նաև օրենքի խախտմամբ նման գործուն հնարավորություն է ընձեռել։ Այս հանգամանքին մեծապես նպաստել է նաև ընդունվածքում կողմից սպորագրված ցուցակների հրապարակման ձեւական արգելքը» /կետ 3.5/։

Վեցերորդ՝ Դիմողը հայդրարում է, որ «Դիմողի վսրահված անձանց կողմից դեղամասերում ընդունվածքում բազմաթիվ դեպքեր են արձանագրվել» /կետ 3.6/։

Դիմումը բոլոր այլ փաստարկները, որոնք ներկայացված են դիմումի 3.3., 3.4., 3.5., 3.7. կետերում, ինչպես նաև դիմումի 6-րդ կետում բերված միջնորդությունն ամբողջությամբ կրկնում են 2012 թվականի մայիսի 6-ի ՀՀ Ազգային ժողովի համամասնական ընդունվածքով ընդունվածքուների արդյունքներով ՀՀ կենդրունական ընդրական հանձնաժողովի 2012 թվականի մայիսի 13-ի թիվ 265-Ա որոշումը վիճարկելու վերաբերյալ սահմանադրական դադարանում քննության առնված դիմումի համարժեք կետերի բովանդակությունը։

Պարագայանողի գրավոր բացագրությունների առնչությամբ 2012թ. հունիսի 12-ին սահմանադրական դադարան ներկայացրած իր նկարառումներում դիմումը կրկին անդրա-

դառնալով իր հիմնական փաստարկներին՝ նաեւ գրնում է, որ «...**ԿԸՆ-ն իր գործողություններով Դիմողին գրկել է ՀՀ Վարչական դատարան դիմելու հնարավորությունից**, քանի որ ՀՀ Ընդդեմ օրենսգրքի 46-րդ հոդվածի 11-րդ կետը սահմանում է. «Թեկնածուի, կուսակցության (կուսակցությունների դաշինքի) ընդդեմ ցուցակի, ընդդեմ ցուցակում ընդգրկված թեկնածուի գրանցումն ուժը կորցրած ճանաչելու մասին դիմում կարող է ներկայացվել մինչեւ քվեարկության օրը»: Դիմող նաեւ վկայակոչելով ՀՀ ընդդեմ օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 8-րդ մասը՝ ուշադրություն է հրավիրում այն հանգամանքի վրա, որ թեկնածուի գրանցումն ուժը կորցրած ճանաչելու պահանջով դադարան դիմելու իրավունքը ՀՀ ընդդեմ օրենսգրքը «...պատճենը է միմիայն թեկնածուին գրանցած հանձնաժողովին»:

Դիմողը, 2012թ. հունիսի 29-ին ՀՀ սահմանադրական դատարան ներկայացրած իր նկարառումների շրջանակներում, գրնում է նաև, որ թեկնածուների կողմից եւ նրանց անունից ընդունված գումարը բաժանելու ու անվճար ծառայություններ մաքուցելու խոսքումներ փալու՝ լրաբարձրությունների կողմից արձանագրված փասթերը փորձել են անփեսել Պարասանողը, կենդրոնական ընդունական հանձնաժողովը, ոսդիկանությունը եւ դատախազությունը:

3. Τι αφασίωνη ληγμός αφονει μήτε, πριν την 7 ημέρα αφαρείται από την αρχή της παραβολής στην περιοχή που έγινε η παραβολή;

Ի պարասիստ թիվ 7 ընդունակարածքում Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունակարգով պարզամավոր ընդունվելու մասին թիվ 7 ընդունակարածքային ընդունական հանձնաժողովի 2012 թվականի մայիսի 11-ի թիվ 37-Ա որոշումն անվավեր ճանաչելու վերաբերյալ դիմողի պահանջին՝ պարասիստողը, հղում կարարելով ՌԴ ընդունական օրենսգրքի 74-րդ հոդվածի 2-րդ և 8-րդ մասերին, վկայակոչելով 11.05.2012թ. կազմված՝ ընդունակարածքում քվեարկության արդյունքների վերաբերյալ արձանագրության դվյաները, նշում է, որ թիվ 7 ընդունակարածքի թվով 35 ընդունակարածքում առկա չեն գրառումներ քվեարկության օրը կարգաված խախտումների մասին, իսկ թվով 11 դեղամասային ընդունական հանձնաժողովների գրանցամարդյաններում առկա գրառումների ուսումնապիրման արդյունքում թիվ 7 ընդունակարածքային ընդունական հանձնաժողովը

11.05.2012թ. կայացրել է «2012 թվականի մայիսի 06-ի Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի ընդունություններում թիվ 7 ընդունությունների գրացամարդական օրում քվեարկության օրն արձանագրված խախումների վերաբերյալ» թիվ 35-Ա որոշումը, որով հանձնաժողովը հանգել է եզրակացության, համաձայն որի՝ 2012 թվականի մայիսի 6-ի Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունություններում թիվ 7 ընդունություններում արձանագրության օրում ազդեցություն չեն ունեցել քվեարկության արդյունքների վրա: Ընդ որում, նշված որոշումը վարչական կամ դադարի կարգով չի բողոքարկվել եւ համարվում է ուժի մեջ մտած իրավաչափ ակտ:

Ավելին, հանձնաժողովը 11.05.2012թ. կայացրել է «2012 թվականի մայիսի 6-ի Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի ընդունությունների քվեարկության արդյունքներն ամփոփելու մասին» թիվ 36-Ա որոշումը, որով գրել է, որ 2012 թվականի մայիսի 6-ին թիվ 7 ընդունությունների մեջապահության նախապատրաստման եւ քվեարկության ընթացքում պետի չեն ունեցել ՌԴ ընդունությունների այնպիսի խախումներ, որոնք կարող եին ազդել ընդունության արդյունքի վրա:

Պարասխանողը նշում է, որ դիմողը չի վկայակուզում փաստարկներ, որ ընդունությունը քվեարկության արդյունքների վերաբերյալ արձանագրությունը հակասում է ՌԴ ընդունության օրենսգրքի պահանջներին կամ ճշգրտորեն չի արդարացնում ընդունության գեղագիտական գործությունը: Թիվ 7 ընդունությունը ընդունության հանձնաժողովը, իհմք ընդունելով, ի թիվս այլնի, ընդունությունը քվեարկության արդյունքների վերաբերյալ արձանագրությունը, վերը նշված՝ 11.05.2012թ. թիվ 35-Ա եւ 36-Ա որոշումները, ինչպես նաև դադարի չինելու հանգամանքը, ընդունել է բացառապես իրավաչափ որոշում՝ Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունությունը թիվ 7 ընդունությունը պարագանական պարագանական մասին:

Նախընդունությանը մի շարք պաշտոնագործ անձանց մասնակցության առնչությամբ պարագանական մասին, կապարելով ՌԴ Սահմանադրության 2-րդ հոդվածի 2-րդ մասին, ՌԴ ընդունության օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 6-րդ մասի 1-ին կետին, 22-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետին, մեկնարանելով ՌԴ ընդունության օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 6-րդ մասի 1-ին կետում «իրենց լիազորություններն իրականացնելիս» եւ ՌԴ ընդունության օրենսգրքի 22-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետում «պաշտոնեական լիազորություններն իրականացնելիս» բառակապակցությունները, գրնում են, որ քաղաքական պաշտոն

զբաղեցնող անձանց կողմից ընդունված է համար առաջարկություններին մասնակցելը չի կարող որակվել որպես ՀՀ Սահմանադրության 2-րդ հոդվածին հակասող:

Անձը հասպագող փաստաթղթերի վրա դրվող դրոշմակնիքների առնչությամբ պարագախանողը նշում է, որ դրոշմակնիքի արագ անհետանալու փաստը չի կարող ազդեցություն ունենալ քվեարկության արդյունքների վրա, քանզի թանաքի կիրառումն ընդամենը լրացուցիչ, սակայն ոչ միակ միջոցն է կրկնակի քվեարկությունը բացառելու համար: Ավելին, վերը նշված փաստի վերաբերյալ ներկայացված դիմումը թիվ 7 ընդունվածքային ընդրական հանձնաժողովը քննարկել է նույն օրը՝ 06.05.2012թ. և ընդունել թիվ 31-Ա որոշումը, որը ոչ վերադասության, ոչ դադարկան կարգով չի բողոքարկվել, ինչը նշանակում է, որ այն եւս հանդիսանում է իրավաչափ վարչական ակտ:

Ընդուների կողմից սպորագրված ցուցակներին ծանոթանալու առնչությամբ պարագախանողը, հղում կարարելով ՀՀ ընդրական օրենսգրքի 33-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետին, նշում է, որ վարահված անձինք իրավունք ունեն ծանոթանալու ընդուների կողմից սպորագրված ցուցակներին, դրանցից ինքնուրույն կարարել քաղվածքներ նաև քվեարկության արդյունքների վերահաշվարկի ժամանակ, մինչդեռ թիվ 7 ընդունվածքի թվով 35 ընդրական գործադրությունը ու ոչ մեկում ոչ համամասնական, ոչ մեծամասնական ընդունվածքով ներկայացված չէ քվեարկության արդյունքների վերահաշվարկի վերաբերյալ որեւէ դիմում, առկա չէ վերահաշվարկ կարարելու վերաբերյալ որեւէ մերժված կամ ընդունված դիմում, ինչը նշանակում է, որ ընդուների կողմից սպորագրված ցուցակներին ծանոթանալու եւ դրանցից քաղվածքներ կարարելու իրավունքը լրիվ ծավալով չի իրացվել հենց դիմողի կողմից: Ավելին, թիվ 7 ընդունվածքի թվով 35 գործադրությունը ու ոչ մեկի առնչությամբ ներկայացված չէ նաև որեւէ դիմում ՀՀ ընդրական օրենսգրքի 46-րդ հոդվածի 9 եւ 10-րդ մասերով սահմանված նոր ինսպիրությունը գործադրության արդյունքներն անվավեր ճանաչելու վերաբերյալ:

Դիմողի կողմից մարմնանշված եւ դիմումի 1.4, 1.5, 1.6, 1.7, 1.10, 1.23, 1.24 ենթակե-պերում, 3.1 կեպում, 3.1.1-3.1.10 ենթակեպերում ներկայացված փաստերի առնչությամբ պարագախանողը նշում է, որ դրանց քննարկումը եւ լուծումն ընդրական հանձնաժողովների իրավասությունից դուրս են, քանի որ դրանք իրենց բնույթով քրեական հարաբերություններ են: Ավելին, նշված փաստերի վերաբերյալ դիմումներին իրավապահ մարմիններն արձագանքել են, սակայն հետազոտման հետաքննության մարմնի գործողությունների կամ որոշումների իրավաչափությունը ՀՀ քրեական դադարադրության օրենսգրքով սահմանված կարգով դիմողի կողմից չի վիճարկվել:

Թիվ 7 ընդունվածքի թիվ 1 կենդրոնական ընդունվածքան հանձնաժողովներին ներկայացված դիմումների եւ դրանց քննության արդյունքում կայացված որոշումների

վերաբերյալ դիմողի փաստարկների առնչությամբ /դիմումի 1.8, 1.9, 1.11-1.22, ինչպես նաև 3.2 կետի 3.2.1-3.2.7 ենթակետերը/ պարասախանողը նշում է, որ դրանք վերաբերում են թիվ 7 ընդունակածքային ընդունակածքային հանձնաժողովին ու կենդրունական ընդունակածքային ներկայացված դիմումներին եւ առնչվում են թիվ 7 ընդունակածքային հանձնաժողովին ներկայացված դիմումներին եւ առնչվում են թիվ 7 ընդունակածքային հանձնաժողովին ներկայացված պարզամապորի թեկնածու Ս. Ալեքսանյանի գրանցումն ուժը կորցրած ճանաչելու պահանջով եւ թիվ 190 դպրոցի փոխօրենին ու Մալաթիա-Սեբաստիա վարչական շրջանի ղեկավարին վարչական գույժի ենթարկելու պահանջով թիվ 7 ընդունակածքային ընդունակածքային հանձնաժողովի կողմից դադարան դիմելու իր լիազորությունների կագարմանը: Ըստ պարասախանողի՝ նշված դիմումների վերաբերյալ թիվ 7 ընդունակածքային ընդունակածքային հանձնաժողովի համապատասխանաբար՝ թիվ 20-Ա եւ 21-Ա որոշումները վերադասության կարգով բողոքարկվել են ՀՀ կենդրունական ընդունակածքային հանձնաժողով, որն իր՝ 02.05.2012թ. թիվ 228-Ա եւ 229-Ա որոշումներով անվավեր է ճանաչել թիվ 7 ընդունակածքային ընդունակածքային հանձնաժողովի վերը նշված թիվ 20-Ա եւ 21-Ա որոշումները, իսկ դիմում-բողոքները մնացած մասով մերժել են: Ի կագարումն ՀՀ ԿՀՆ-ի 02.05.2012թ. նշված թիվ 228-Ա եւ 229-Ա որոշումների՝ թիվ 7 ընդունակածքային ընդունակածքային հանձնաժողովը 03.05.2012թ. ընդունել է համապատասխանաբար՝ թիվ 25-Ա եւ 26-Ա որոշումները, որոնք եւս բողոքարկվել են վերադասության կարգով, եւ որոնց կապակցությամբ ՀՀ կենդրունական ընդունակածքային 04.05.2012թ. եւ 05.05.2012թ. ընդունել է համապատասխանաբար թիվ 235-Ա եւ 244-Ա որոշումները:

Վերը նշվածի կապակցությամբ պարասխանողը, հղում կադարելով ՀՀ վարչական դադարության օրենսգրքի 146-րդ հոդվածի 2-րդ մասին, նշում է, որ դիմողը հնարավորություն ուներ ՀՀ ԿԸՆ-ի 04.05.2012թ. և 05.05.2012թ. թիվ 235-Ա և 244-Ա որոշումները բողոքարկել ՀՀ վարչական դադարան՝ ընդհուպ մինչեւ քվեարկության հաջորդ օրը, ինչը չի կադարել, մինչդեռ, եթե դիմոդն օգպվեր իրեն ընձեռված հնարավորությունից, ապա ՀՀ ընդրական օրենսգրքի 74-րդ հոդվածի 8-րդ մասի ուժով ընդրական արդյունքներն ամփոփելիս թիվ 7 ընդրապարագային ընդրական հանձնաժողովը կիմք կընդուներ ոչ թե վերադաս ընդրական հանձնաժողովի, այլ դադարական ակտով արդահայրված իրավական դիրքորոշումները: Պարասխանողը եզրակացնում է, որ «...դիմոդի ներկայացրած փաստական հանգամանքերը չեն կարող ինքնուրույն գնահավման առարկա հանդիսանալ, քանզի դրանց վերաբերյալ արդեն իսկ առկա է զիմարկված ակտ, որն իրավաչափ է, ուժի մեջ գտնվող է և այդ ակտով ներկայացված փաստական հանգամանքներին բորվել են իրավական գնահավականներ»:

4. Սահմանադրական դատարանն արձանագրում է, որ դիմումի եւ պարագախանող կողմի բացադրությունների ու դատարանի կողմից լրացուցիչ պահանջված նյութերի վերաբերյալ Դիմողի ներկայացրած նկատառումների ուսումնասիրությունը վկայում է, որ Դիմողը սահմանադրական դատարանում վիճարկելով Պարագախանողի 2012թ. մայիսի 11-ի թիվ 37-Ա որոշման իրավաչափությունը, ըստ Էռլյան գդնում է, որ այդ որոշումն անվավեր ճանաչելու արդյունքում պետք է անվավեր ճանաչել ոչ թե ընդունակությունների արդյունքները, այլ իրեն ճանաչել ընդունակությունների:

«Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 74-րդ հոդվածի 14-րդ մասով սահմանված է, որ ընդունված է արդյունքներով ընդունված որոշումների հետ կապված վեճերով եթե խնդիր է առաջադրվում անվավեր ճանաչել ընդրական հանձնաժողովի որոշումը, ապա անհրաժեշտ է հիմնավորել, որ պետք է ընդունվի **հետևյալ որոշումներից որևէ մեկը**.

Այդ որոշումները, բնականաբար, միաժամանակ ընդունվել չեն կարող, եւ դրանցից յուրաքանչյուրն իր կոնկրետ հիմնավորումն ու իրավական նախադրյալները պեսք է ունենա: Չնայած այն բանին, որ Դիմողը միաժամանակ փորձում է փաստարկներ ներկայացնել նշված թե՛ ա) եւ թե՛ բ) կերպերի վերաբերյալ, սակայն «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 27-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 5-րդ կետի պահանջներին համապատասխան որոշակի է խնդրանքը՝ «...անվավեր ճանաչել թիվ 7 ընդունվածքային ընդրական հանձնաժողովի N37-Ա որոշումը եւ 2012թ. մայիսի 6-ի Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի ընդունվածքային մեջ՝ մեծամասնական ընդունվածքով պարզաբանված ճանաչել Դիմողին»: Նման հարցադրումը ենթադրում է, որ վեճի առարկա կարող է լինել կամ քվեարկության արդյունքներով առավել ձայներ սփացած թեկնածուի՝ ընդունվածքային մասնակցության օրինականությունը, կամ էլ նրա օգբին դրված ձայների հաշվարկման իրավաչափությունը: Դիմումը վերջինիս վերաբերյալ համապատասխան փաստարկներ չի ներկայացնում եւ հիմնական շեշտադրումը կադրարում է առաջին հանգամանքի վրա՝ գրնելով, որ 2012թ. մայիսի 6-ին թիվ 7 ընդունվածքային մեծամասնական ընդունվածքով Ազգային ժողովի պարզաբանվածքով ընդունվածքային բվեաթերթիկներում անօրինական ձեւով շարունակել է մնալ պարզաբանվածքով թեկնածու Սամվել Վերսանյանի անունը: Ներկեւաբար, Դիմումը, բար իր հարցադրումների

բնույթի, սահմանադրական դադարանում գործնականում բարձրացնում է պարզամավորի թեկնածուի գրանցման (դրա ուժը կորցրած ճանաչելու) ու քվեաթերթիկներում մնալու հետ կապված վեճ:

5. Սահմանադրական դադարանը գիրնում է, որ Հայաստանի Հանրապետությունում առկա իրավակարգավորման շրջանակներում ընդունված արդյունքներով ընդունված որոշումների հետ կապված վեճներով սահմանադրական դադարանի լիազորությունների արդյունավելի իրականացումն ուղղակիորեն պայմանավորված է ընդրական գործնաշացման ներքրավված սուբյեկտների, ինչպես նաև հանրային իշխանության մարմինների գործունեության արդյունքներով՝ նրանց լիազորությունների եւ պարախանագործության շրջանակներում: Մասնավորապես, այն հարցերով, որոնցով իրավասու են բացառապես հանրային իշխանության այլ մարմինները, **ՀՀ սահմանադրական դադարանը կարող է ընդրական վեճի վերաբերյալ գործի մյուս փասբերի համակցությամբ գնահատել ընդունված արդյունքներով ընդունված որոշման իրավաչափությունը՝ նկատի առնելով այդ մարմինների կողմից իրենց լիազորությունների իրականացման արդյունքում ընդունված որոշումները կամ կարարված գործողությունները:**

Միաժամանակ, սահմանադրական դադարության կարեւորագույն սկզբունքներից է գործերի ի պաշտոնե քննության պահանջը, որն ամրագրված է «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 5 և 19-րդ հոդվածներում՝ **իր որոշակի սահմաններով հանդերձ:** Ընդրական վեճերին վերաբերող հագուկ վարույթում (հիշյալ օրենքի 74-րդ հոդված) այս սկզբունքի կիրառման հիմնական սահմանը, մի կողմից, ՀՀ սահմանադրական դադարանի կողմից որոշակի՝ համեմադրաբար սեղմ ժամկետներում գործով ըստ էռության որոշում կայացնելու իրական հնարավորությունն ու պարբականությունն է, մյուս կողմից՝ ՀՀ Սահմանադրության 5-րդ հոդվածի պահանջների կարարումը: Վերջինից բխում է, որ սահմանադրական դադարանն իրավասու չէ սրանձնել Սահմանադրությամբ կամ օրենքով այլ մարմիններին վերապահված լիազորություններ: Սահմանադրական այս պահանջը նկատի ունենալով՝ «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքը որոշակի նախադրյալներ է սահմանում ընդունված արդյունքներով ընդունված որոշումների հետ կապված վեճներով արդյունավելի քննության համար, մասնավորապես՝ գործի վարույթը կասեցնելու (56-րդ հոդված) եւ այլ մարմիններին հանձնադրական դադարության իրականացման միջոցով (74-րդ հոդվածի 8-րդ մաս):

Վերոնշյալ հանգամանքները հաշվի առնելով, նկատի ունենալով նաև, որ դիմողը դադարական կարգով իր իրավունքների պաշտպանությունից գրկված լինելը պայմանավորել է ՀՀ կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովի գործողություններով, ՀՀ սահմանադրա-

կան դադարանը 2012թ. հունիսի 15-ին որոշել է կասեցնել սույն գործի վարույթը և պահանջել.

ա/ ՀՀ գլխավոր դադարական գործությունից՝ ՀՀ սահմանադրական դադարանին գեղեկություններ գրամադրել դիմող Ն. Փաշինյանի դիմումի 1.4, 1.5, 1.6, 1.7, 1.8, 1.9, 1.10 կետերում հիշապակված փաստերի վերաբերյալ իրավասու մարմինների կողմից՝ օրենքով սահմանված կարգով ձեռնարկված համապատասխան միջոցների և դրանց արդյունքների մասին,

բ/ ՀՀ վարչական դադարանից՝ ՀՀ սահմանադրական դադարան ներկայացնել 2012թ. մայիսի 6-ի ՀՀ Ազգային ժողովի ընդունությունների հետ կապված հայցադիմումների հիման վրա հարուցված ընդունություն կայացված դադարական ակտերը՝ ՀՀ ընդունությունների 46-րդ հոդվածի դրույթների գործնական կիրառման վիճակը հետագործելու նպատակով,

գ/ ՀՀ կենդրունական ընդունությունից՝ ՀՀ սահմանադրական դադարան ներկայացնել գրավոր բացադրություն՝ պատրասխանողի գրավոր բացադրության կապակցությամբ դիմումի 2012թ. հունիսի 12-ին ՀՀ սահմանադրական դադարան մուտքագրված նկարառումների 1.2 կետի վերաբերյալ:

ՀՀ կենդրունական ընդունությունից իր գրավոր բացադրությունը ներկայացրել է 18.06.2012թ. թիվ 01-586 գրությամբ, իսկ ՀՀ վարչական դադարանից 19.06.2012թ. թիվ ԴԴ-9-57172 գրությամբ սպացվել են 2012թ. մայիսի 6-ի ՀՀ Ազգային ժողովի ընդունությունների հետ կապված հայցադիմումներով ՀՀ վարչական դադարանի կայացրած թվով 23 դադարական ակտերը: ՀՀ գլխավոր դադարակի 2012թ. հունիսի 21-ի թիվ 39-237-12 գրությամբ սպացվել են քննության առարկա դիմումի 1.4, 1.5, 1.6, 1.8, 1.9 և 1.10 կետերում նշված փաստերի քննարկման արդյունքներով կայացված որոշումների պարճենները: Միաժամանակ, ՀՀ գլխավոր դադարական կողմից նշվել է, որ դիմումի 1.7 կետի վերաբերյալ հնարավոր կլինի գեղեկություն գրամադրել դիմումին կցված սկավառակը դիմումունքում նշվելու հետո: 22.06.2012թ. դիմումին կցված բոլոր թվով վեց էլեկտրոնային սկավառակները գրամադրվել են ՀՀ գլխավոր դադարական մուտքագրված սպացվել է ՀՀ գլխավոր դադարակի թիվ 39-237-12 գրությամբ՝ 27.06.2012թ.:

Սահմանադրական դադարան մուտքագրված բոլոր նյութերն օրենքով սահմանված կարգով գրամադրվել են կողմերին: Դիմումը դրանց վերաբերյալ իր նկարառումներն են ներկայացրել սահմանադրական դադարան 2012թ. հունիսի 29-ին:

6. Դիմումի կողմից դիմումի 1.3-1.10 կետերում բերված փաստերը, ինչպես նաև 3.1 և 3.2 կետերում բերված փաստարկները հիմք են ծառայել թիվ 7 ընդունությանը:

ընդրական հանձնաժողով համապատասխան բողոք ներկայացնելու եւ վերջինիս որոշումները վերադասության կարգով ՀՀ կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովում բողոքարկելու համար: Դրա մասին է վկայում դիմումի 1.11-1.22 կեփերում բերված տեղեկադատությունը:

Արդյունքում՝ Դիմողը հանգում է այն եզրակացությանը, որ «Հանձնաժողովի եւ ԿՀՀ կադրած անօրինական եւ ի վնաս Դիմողի՝ Սահմանադրությամբ եւ Հնդրական օրենսգրքով ամրագրված իրավունքների գործողությունների հետևանքով 2012թ. մայիսի 6-ին թիվ 7 ընդրադրածքում մեծամասնական ընդրակարգով ԱԺ պարզամավորի ընդրությունների քվեաթերթիկներում շարունակել է մնալ պարզամավորի թեկնածու Սամվել Լիմինդրի Ալեքսանյանի անունը» /կետ 3.2.7/: Դիմողը հետևություն է անում, որ՝ «Այսպիսով խեղաթյուրվել են թիվ 7 ընդրադրածքում մեծամասնական ընդրակարգով ԱԺ ընդրությունների քվեարկության արդյունքները: Ենց այս խեղաթյուրման հիման վրա ել Հանձնաժողովը հնարավորություն է սպացել կայացնելու, իր թիվ N37-Ա որոշումը՝ Սամվել Լիմինդրի Ալեքսանյանի 7 ընդրադրածքում մեծամասնական ընդրակարգով ԱԺ պարզամավոր ընդրվելու մասին: Իսկ հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ թիվ 7 ընդրադրածքում Սամվել Ալեքսանյանի օգբին քվեների քանակից հետո առավելագույն քվեների քանակը սպացել էր Դիմոդը, ապա Սամվել Ալեքսանյանի թեկնածության գրանցումն ուժը կորցրած ճանաչվելու դեպքում այս ընդրադրածքից մեծամասնական ընդրակարգով ընդրված պարզամավոր էր լինելու հենց Դիմոդը»:

Գործի նյութերը վկայում են նաև, որ, ինչպես նշվեց, ՀՀ կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովը 02.05.2012թ. իր թիվ 228-Ա որոշմամբ՝ բավարարելով դիմողի ներկայացուցի դիմում-բողոքը, անվավեր է ճանաչել ընդրադրածքային ընդրական հանձնաժողովի թիվ 20-Ա որոշումը, իսկ թիվ 229-Ա որոշմամբ անվավեր է ճանաչել ընդրադրածքային ընդրական հանձնաժողովի թիվ 21-Ա որոշումը: 2012թ. մայիսի 4-ին, ժամը 22.00-ին հրավիրված արդարադատությամբ կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովը չի բավարարել դիմոդի ներկայացուցի դիմում-բողոքը՝ ընդրադրածքային ընդրական հանձնաժողովի թիվ 25-Ա որոշման առնչությամբ, իր թիվ 235-Ա որոշմամբ այն ուժի մեջ թողնելով:

Դիմոդը եւ նրա ներկայացուցիչները կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովի հիշյալ որոշումը կամ գործողությունները /անգործությունը/՝ ՀՀ ընդրական օրենսգրքի 46-րդ հոդվածով սահմանված կարգով չեն բողոքարկել ՀՀ վարչական դատարան՝ պարճառաբանելով, որ այն սպացել են միայն 2012թ. մայիսի 8-ին եւ «ԿՀՀ-ն իր գործողություններով Դիմոդին գրկել է ՀՀ Վարչական դատարան դիմելու հնարավորությունից»՝ վկայակոչելով ընդրական օրենսգրքի 46-րդ հոդվածի 11-րդ մասը եւ 18-րդ հոդվածի 8-րդ մասը:

Գործի նյութերը վկայում են, որ, **նախ՝ ՀՀ կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովը** 2012թ. մայիսի 4-ին սպանալով դիմողի բողոքը, վերջինիս քննությունը կազմակերպել եւ թիվ 235-Ա որոշումը հրապարակել է նույն օրը գումարած նիստում, որին մասնակցել է նաև դիմողը: Կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովի կողմից ՀՀ սահմանադրական դադարան ներկայացված պաշտոնական բացաբրությունից հետեւում է, որ 2012թ. մայիսի 4-ի թիվ 235-Ա որոշումը նիստից անմիջապես հետո գեղակայվել է հանձնաժողովի համացանցային կայքում: Համաձայն ՀՀ ընդրական օրենսգրքի 45-րդ հոդվածի 5-րդ մասի՝ «Կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովի ընդունած վարչական ակտն ուժի մեջ է մտնում նիստում հրապարակվելուց հետո՝ հանձնաժողովի համացանցային կայքում գեղադրելու պահից»: Պարասխանողի գրավոր բացաբրության կապակցությամբ Դիմողի՝ 2012թ. հունիսի 12-ի ՀՀ սահմանադրական դադարան մուտքագրված նկարառումների 1.2 կերպի վերաբերյալ ՀՀ կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովի բացաբրությունները, բերված փասդարկները, նիստի արձանագրության ուսումնասիրությունը վկայում են, որ հիմնավոր չէ Դիմողի պնդումն առ այն, որ «ԿՀՆ-ն իր գործողություններով Դիմողին գրկել է ՀՀ վարչական դադարան դիմելու հնարավորությունից»: Ուշադրության է արժանի նաև այն հանգամանքը, որ Դիմողը 29.06.2012թ. սահմանադրական դադարան ներկայացրած նկարառումների մեջ նշում է, որ «...ԿՀՆ-ի թիվ 235-Ա որոշումը 05.05.2012թ.-ի առավույյան եւս պարագագ չի եղել: Իսկ նման որոշում պարագ չի եղել ԿՀՆ կողմից թույլ տրված մեկ այլ ընթացակարգային խախտման պատճառով. նման որոշման նախագիծ ներկայացված չի եղել քվեարկության առհասարակ»: Սակայն 16.05.2012թ. սահմանադրական դադարան ներկայացրած դիմումի 1.22 կերպում Դիմողը փասդում է. «ԿՀՆ քարդարական Ա. Սմբադյանը ԿՀՆ-ի նիստի հասպարման է ներկայացրել որոշման նախագիծ՝ Դիմողի եւ նրա լիազոր ներկայացուցիչ Վահագն Շովակիմյանի՝ 2012թ. մայիսի 4-ի դիմում-բողոքը մերժելու վերաբերյալ: Մով մեկ ժամ գետած քննարկումից հետո ԿՀՆ-ն քվեարկությամբ հասպարել է քննարկման սկզբում ներկայացված որոշման նախագիծը՝ կայացնելով թիվ N235-Ա որոշումը»,

Երկրորդ՝ դիմողը գրկված չի եղել անմիջականորեն վարչական դադարան դիմելու իրավունքից: Սահմանադրական դադարանը գպնում է, որ ՀՀ ընդրական օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 8-րդ մասին չի կարող տրվել այնպիսի մեկնաբանություն, ըստ որի՝ այդ իրավասությամբ օժբված է միայն թեկնածուին, կուսակցության, կուսակցությունների դաշինքի ընդրական ցուցակը գրանցած հանձնաժողովը: ՀՀ Սահմանադրության 18-րդ հոդվածն ամրագրել է, որ յուրաքանչյուր ոք ունի իր իրավունքների ու ազագությունների դադարական պաշտպանության իրավունք: ՀՀ վարչական դադարական օրենսգրքի 144-րդ հոդվածն իր հերթին սահմանում է, որ «Հնդրական գործերով վարչական դադարական կարող են դիմել

սույն օրենսգրքի 3-րդ հոդվածում նշված անձինք, ինչպես նաև Հայաստանի Հանրապետության ընդունական օրենսգրքով սահմանված դեպքերում՝ համապարական ընդունական հանձնաժողովը»: Իսկ համաձայն հիշյալ 3-րդ հոդվածի՝ վարչական դադարան կարող է, մասնավորապես, դիմել յուրաքանչյուր ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձ, եթե համարում է, որ պետական կամ դեղական ինքնակառավարման մարմինների կամ դրանց պաշտոնագրադարձ անձանց վարչական ակդերով, գործողություններով կամ անգործությամբ խախփվել են կամ անմիջականորեն կարող են խախփվել նրա՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությամբ, միջազգային պայմանագրերով, օրենքներով եւ այլ իրավական ակդերով ամրագրված իրավունքները եւ ազագությունները: Իսկ ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 46-րդ հոդվածի 1-ին մասը սահմանում է, որ ընդունական հանձնաժողովի որոշումները, գործողությունները (անգործությունը) կարող են բողոքարկել յուրաքանչյուր ոք, եթե գրնում է, որ խախփվել կամ կարող է խախփվել իր սուբյեկտիվ ընդունական իրավունքը, ինչպես նաև վստահված անձը, եթե գրնում է, որ խախփվել են վստահված անձի կամ իր վստահորդի՝ ընդունական օրենսգրքով սահմանված իրավունքները:

2012թ. մայիսի 6-ի ՀՀ Ազգային ժողովի ընդունական առնչվող գործերով ՀՀ վարչական դադարանի ընդունած թվով 23 ակդերի ուսումնասիրությունը վկայում է, որ ձեւավորված դադարանի պրակտիկան նույնպես առաջնորդվել է ՀՀ Սահմանադրության եւ ՀՀ վարչական դադարանի օրենսգրքի հիշյալ նորմերի պահանջներով:

Սահմանադրական դադարանը, այդուհանդերձ, արձանագրում է նաև, որ ՀՀ ընդունական օրենսգրքում առավել հսկակ պետք է շարադրվեն թեկնածուների իրավունքները՝ գրանցման հարցերով ՀՀ վարչական դադարանը բողոք ներկայացնելու եւ իրենց պասիվ ընդունական իրավունքը պաշտպանելու առնչությամբ: Միաժամանակ, օրենսդրության պետք է հսկակ սահմանվի, որ, մասնավորապես, այն բողոքները, որոնք բերվում են ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 7-րդ մասի հավկանիշներով ու հավկապես դրանց վերաբերյալ առկա են մամուլի իրապարակումներ, որոնք սահմանված կարգով չեն հերքվել, համապարական հանձնաժողովները պարտավոր են ի պաշտոնե քննության առնել ու ընդունել պարբառաբանված որոշում՝ դարձայնությունների հարցը օրենքի պահանջներին համապարական դարձնելով ՀՀ վարչական դադարանի քննության առարկա: Նման հարցերի ի պաշտոնե քննարկման սկզբունքի օրենսդրության ամրագրումը բխում է նաև ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 49-րդ հոդվածի 1-ին մասի եւ 50-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետի պահանջներից ու կարեւոր երաշխիք է ընդունական գործընթացի նկարմամբ վստահության ամրապնդման դեսանկյունից:

7. Նկատի ունենալով այն հանգամանքը, որ դիմողը ՀՀ ընդունական օրենսգրքի նորմերի փարաբնույթը ընկալման արդյունքում, ինչպես նաև հաշվի առնելով «Վարչարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 50-րդ հոդվածի 1-ին մասի «դ» ենթակետի իրավակարգավորումները, ՀՀ վարչական դատարանում դատական քննության առարկա չի դարձել այն փասթերը, որոնք շարադրված են դիմումի 1.4-1.10 կետերում, եւ որոնք, դիմողի կարծիքով, բավարար էին թիվ 7 ընդունակարածքից պարզացածավոր ընդունական թեկնածուի գրանցումն ուժը կորցրած ճանաչելու համար, ինչպես նաև եկնելով այն իրողությունից, որ ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքը չի նախադատել դատական հանձնարարականի ինսպիրուտի կիրառման դատավարական ընթացակարգեր, ՀՀ սահմանադրական դատարանը, ինչպես նշվեց, ՀՀ գլխավոր դատախազությունից է պահանջել և ուսումնասիրել իրավասու մարմինների կողմից քննության առնված նյութերով բոլոր այն արդյունքները, որոնք առնչվում են դիմողի վկայակոչած փասթերին: Սահմանադրական դատարանը հավաքես նկատի է առել ՀՀ Սահմանադրության 103-րդ հոդվածի 4-րդ մասի 2-րդ կետի, ՀՀ քրեական օրենսգրքի 149 եւ 154.2-րդ հոդվածների, ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 53 եւ 290-րդ հոդվածների, ինչպես նաև «Դատախազության մասին» ՀՀ օրենքի 25-րդ հոդվածի պահանջները: ՀՀ գլխավոր դատախազության կողմից պաշտոնավես ներկայացված նյութերի համաձայն՝ դիմումում առաջադրված խնդրանքին առնչվող բոլոր այն փասթերը, որոնք ներկայացնում է Դիմողը, օրենքով սահմանված կարգով սպացել են իրավական գնահատական, նախապատրաստված նյութերով քրեական գործերի հարուցումը մերժմել է հանցակազմի կամ հանցադեպի բացակայության պարբռով, ընդունված որոշումների օրինականությունն սպուգվել է ՀՀ դատախազության կողմից, դրանք դատական կարգով չեն բողոքարկվել:

ՀՀ Սահմանադրությամբ եւ օրենքով սահմանված կարգով ընդունական վեճերի լուծման առկա իրավակարգավորումները նկատի ունենալով և հաշվի առնելով իրավասու մարմինների կողմից սահմանադրական դատարան սույն գործի շրջանակներում ներկայացված գեղեկարգությունը՝ սահմանադրական դատարանը գիտնում է, որ ընդունակարությունների արդյունքներով ընդունական հանձնաժողովի կողմից ընդունված որոշման շուրջ ծագած վեճի շրջանակներում թեկնածուների գրանցմանն առնչվող փասթերի գնահատման առնչությամբ սահմանադրական դատարանը պարտավոր է որպես ապացուցողական հիմք ընդունել ոչ թե առանձին կարծիքներ, հայդարարություններ կամ թեկնածուների անձնական հավականիշներ, այլ ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքով սահմանված կարգով փասթերի համակողմանի գնահատման արդյունքում ՀՀ վարչական դատարանի կողմից ընդունված վերջնական դատական ակտը կամ, դրա բացակայության

օբյեկտիվ հիմքերի առկայության պարագայում՝ իրավասու մարմինների կողմից փաս- փերին դրված եւ օրենքով սահմանված կարգով ուժի մեջ մտած իրավական գնահատականները, ինչպիսիք ՀՀ գլխավոր դատախազության կողմից ներկայացվել են ՀՀ սահմանադրական դատարան:

Սահմանադրական դատարանը նաեւ գտնում է, որ առկա է իրավակարգավորումների հետագա բարեփոխումների խնդիր: Սահմանադրական դատարանի իրավական դիրքորոշումը հանգում է նրան, որ բոլոր այն դեպքերում, երբ հավկապես վիճահարույց է դառնում, որ իրավասու մարմինների կողմից ժամանակին ու օրենքով սահմանված կարգով քննության առարկա չեն դարձել ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 7-րդ մասի հավկանիշներով հանրային հնէեղություն սրացած փաստերը, ինչպես նաեւ օբյեկտիվ այլ հիմքերի առկայության պարագայում, երբ դպյալ հարցն իրավասու դատարանի կողմից իրավական գնահատական չի սրացել եւ ՀՀ սահմանադրական դատարանը գտնում է, որ իրավաչափորեն ծագել է դրա անհրաժեշտությունը, ՀՀ վարչական դատավարության եւ ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքերում օրենսդրի կողմից պետք է համապատասխան դատավարական ընթացակարգեր սահմանվեն, որպեսզի նման հարցերն իրավասու դա- տարանների կողմից քննության առարկա դառնան ՀՀ սահմանադրական դատարանի դատական հանձնարարականի շրջանակներում: Դա համահունչ կինքի նաեւ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՀՀ օրենքի 73-րդ հոդվածի 2-րդ մասի, 74-րդ հոդվածի 8-րդ մասի եւ 56-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետի պահանջներին: Նայասրանի Հանրապետությունում ընդունական իրավունքի դատական պաշտպանության գործող համակարգի առանձնահարկությունները նկատի ունենալով (ինչին ՀՀ սահմանադրական դատարանը, մասնավորապես, անդրադարձել է 2012թ. մայիսի 31-ի ՍԴՈ-1028 որոշման մեջ)` նման ընթացակարգերի առկայությունը հնարավորություն կրա ոչ միայն եապես բարելավել ընդունական վեճերի լուծման արդյունավետությունը, այլև բարձրացնել իրավասու դպրությունը մարմինների պարագայության օրենսդրական պահանջների շրջանակներում ընդունական իրավունքի պաշտպանության օրենսդրական պահանջների կարությունը երաշխավորելու, ինչպես նաեւ ՀՀ ընդունական օրենսգրքի, մասնավորապես՝ 18-րդ հոդվածի 7-րդ մասի, պահանջների խախմբմամբ ընդունական իրավունքի իրացումը բացառելու ուղղությամբ:

8. Սահմանադրական դատարանը դիմողի այն փաստարկների վերաբերյալ, որոնք ներկայացված են դիմումի 3.3., 3.4., 3.5., 3.7. կետերում, ինչպես նաեւ դիմումի 6-րդ կետում բերված միջնորդության առնչությամբ իր իրավական դիրքորոշումներն արդահայփել է 2012թ. մայիսի 31-ի ՍԴՈ-1028 որոշման մեջ: Վյո փաստարկները, սակայն, չեն կարող

դիրվել որպես Դիմողին ընդունած ճանաչելու պահանջի հիմք, քանի որ դրանցով առաջ է քաշվում այլ խնդիր՝ փորձ է արվում հիմնավորել ընդունած ճանաչելու պահանջի հիմքը, ամբողջությամբ անվավեր ճանաչելու հանգամանքը։ Այդուհանդերձ, հաշվի առնելով «Նայ ազգային կրոնակցությունների դաշինքի կողմից ՀՀ կենդրունական ընդունական հանձնաժողովի 2012թ. մայիսի 13-ի՝ «Նայասպանի Հանրապետության Ազգային ժողովի համամասնական ընդունակարգով պարզամավորներ ընդունական հանձնաժողովի 2012թ. մայիսի 13-ի՝ «Նայասպանի Հանրապետության Ազգային ժողովի համամասնական դաշտային արդանագրում է, որ ՍԴՈ-1028 որոշման մեջ արդարապետական դիրքորոշումներն ու իրավական գնահատականները հավասարապես վերաբերելի են նաև քննության առարկա սույն գործին։

Ելնելով գործի քննության արդյունքներից եւ դեկավարվելով ՀՀ Սահմանադրության 100-րդ հոդվածի 3.1-րդ կետով, 102-րդ հոդվածով, «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՀՀ օրենքի 63, 64 եւ 74-րդ հոդվածներով, Նայասպանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը **Ո Ռ Ո Շ Ե Ց**։

1. «Թիվ 7 ընդունակարածքում Ազգային ժողովի մեծամասնական ընդունակարգով պարզամավոր ընդունական մասին» թիվ 7 ընդունակարածքային ընդունական հանձնաժողովի 2012 թվականի մայիսի 11-ի թիվ 37-Վ որոշումը թողնել ուժի մեջ։

2. Նայասպանի Հանրապետության Սահմանադրության 102-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն սույն որոշումը վերջնական է եւ ուժի մեջ է մընում հրապարակման պահից։

ՆԱԽԱԳԱՎԱՐ

3 հուլիսի 2012 թվականի
ՍԴՈ- 1035

Գ. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ